हननादीनर्थलुप्तान्मुक्त्वा आज्यनिर्वापो वेदकरणं च । संवपनादयः पदार्था अर्थलुप्तास्तानन्तरा मुक्त्वा आज्याधिश्रयणं च कृत्वा खननं च कृत्वोत्तरपरिग्रहादि आऽज्यासादनात् आज्यसादनालम्भात्मालम्भोदकालम्भान्तं कुर्यात् · उत्तरपरिग्रहादीत्यत्रोत्तरपरिग्रहस्यावृता स्वधितिं स्रुक्वद्वसाहोमहवनीमुपभृत्पृषदाज्यधानीमिति तथा उपभृत्पृषदाज्यधानीꣳ सादयतीति च · अत्र विशेषमाह ·

सपृषदाज्यमाज्यग्रहणम् ॥ ६ ॥ आ॰णमत्र स॰ज्यं भवति चतुर्गृहीते स्रुक्वां चोप॰ ज्योतिरसीति (३. ६. ३. ६) श्रुतत्वात् । अत्र काठके विशेषः दधि च निर्वपति यथाज्यं द्वे उपभृन्मन्त्रे चतुर्गृहीतान्याज्यानि द्वितीयस्यामुपभृति तेन इत्युपस्तीर्य ज्योतिरसीति दध्यासिच्योत्तमाभ्यामभिघार्य शेषे घृतमासिच्य तस्य पञ्चभिर्घारणं वनस्पतिं च यजतीति · आपस्तम्बोऽपि आज्यं निरुप्य दधि निर्वपत्यधिश्रयणावर्जं दधनि क्रियते नैतस्य दध्नः संस्कारो विद्यतऽइत्यपरम् आज्यग्रहणकाले चतुर्स्रुक्वां गृह्णाति चतुरुपभृति दधन्याज्यमानीय महीनां पयोऽसीति पृषदाज्यधान्यां पञ्चगृहीतं ज्योतिरसीति वेति ।

बर्हिषि प्लक्षशाखा स्तृणाति ॥ ७ ॥ बर्हिषि स्तीर्णे बर्ह्वीः प्र॰णाति बर्हिष्येव वेदेर्दक्षिणभागे तासामुपरि हृदयादीनामवदानं छेदनं करिष्यते यतः · ताश्च तूष्णीमेव स्तृणाति न मन्त्रेण अपूर्वत्वात् ।

देवस्य त्वेत्यभ्रिमादाय (५. २२ २६ ६. १) यूपावटं परिलिखतीदमहमित्याहवनीयस्य पुरस्तादन्तर्वेद्यर्धम् ॥ ८ ॥ आज्यासादनानन्तरं देव॰दाय आह॰स्ताद्यूपावटं यूपनिखननार्थं श्वभ्रं गर्तं परिलिखति · पुनरपि यूपावटस्य स्थानं विशेषयति अन्तर्वेदि वेदिमध्ये अर्धम् अर्धादर्धं बर्हिर्वेदि आहवनीयात्पूर्वस्यां दिशि तत्रावटं खनति यत्र खातः सन्नर्धमन्तर्वेदि अर्धं बर्हिर्वेदि स्यात् ।

उपरसंमितं खनति ॥ ९ ॥ उपरो यूपस्य मूलभागोऽतष्टो निखननार्हः पञ्चमो भागः · तेन संमितं तत्प्रमाणं निम्नमवटं खनति ।

प्राचः पाꣳसूनुद्वपति ॥ १० ॥ प्राचः अवटात्प्राच्यां दिशि पांसून् खननेनोत्खातं धूलिराशिमुद्वपत्यवटाद्बहिर्निष्काशयति ।